

Изборна кампања за ове редовне парламентарне и локалне изборе протекла је рутински без већих изазова и изненађења. Након што је владајући режим снизио цензус на три посто постигао је свој главни циљ, покушавајући да створи привид плурализма и легитимитета и пре свега да обесмисли бојкот избора.

Недостатак неизвесности у коначни исход избора, али и деловање кооперативних странака које су одлучиле да учествују на овим изборима, а да при томе не представљају иоле озбиљнију алтернативу напредњачком режиму, показала је сву испразност и обесмишљеност политичког живота у Србији, али и оправданост опредељења Савеза за Србију за бојкот.

Резултат тог процеса обесмишљавања се најбоље може видети у немогућности да се артикулишу и профилишу и медијски представе јасни политички програми. И што је још важније да се појаве нове политичке личности које ће имати неопходни лични интегритет и морални дигнитет, који је готово нестао из нашег политичког живота. И у овој изборној кампањи доминирали су изнова искусни и проверени политичари који су највише допринели да политика у нашој земљи изгуби елементарни смисао, јер је претворена, пре свега њиховом заслугом, недоследношћу и непринципијелношћу, у огољену политикантску трговину у којој су погажени основни морални демократски принципи.

